

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22Co/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313216384
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8313216384.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filakovského a JUDr. Anny Kovalovej v právnej veci žalobcu H.. X. S., nar. XX.XX.XXXX, podnikateľa podnikajúceho pod obchodným menom H.. X. S. I. W. s miestom podnikania v Z., na ul. R. č. 8, právne zastúpeného X.. Bernardom Medárom, advokátom so sídlom v Humennom, na ul. Dubovej č. 4, proti žalovanému Q. A., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v Z., na ul. S. Č.. X, právne zastúpenému X.. I. U., advokátkou so sídlom v Humennom, na ul. Laboreckej č. 1896/58, o zaplatenie sumy 15.720,20 Eur, o odvolaniach žalobcu a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 21.09.2017 č.k. 6C 130/2013 - 156 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanému sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobcovi priznal vo vzťahu k žalovanému náhradu trov konania vedeného pod sp. zn. 6C 200/2008 o vydanie motorového vozidla v celom rozsahu. Žalovanému vo vzťahu k žalobcovi priznal náhradu trov konania vedeného pod sp. zn. 6C 130/2013 o zaplatenie sumy 15.720,20 Eur s prísl. v celom rozsahu.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že rozsudkom zo dňa 22.01.2013 č.k. 6C 200/2008 - 509 bolo žalovanému uložené vydať žalobcovi osobné motorové vozidlo alebo mu zaplatiť sumu 11.617,87 Eur so 14,25 %-ným úrokom z omeškania od 01.08.2007 do zaplatenia. V časti týkajúcej sa zaplatenia 14,25 % úroku z omeškania za obdobie od 29.12.2005 do 31.07.2007 súd prvej inštancie konanie v dôsledku späťvzatia žaloby zastavil. Nárok žalobcu na zaplatenie obvyklého nájomného vo výške 15.720,20 Eur alternatívne na zaplatenie sumy 9.113,40 Eur za neoprávnené držanie a užívanie osobného motorového vozidla vylúčil na samostatné konanie. Ďalej vyslovil, že o trovách konania rozhodne v konečnom rozhodnutí. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 30.09.2013 č.k. 7Co 68/2013 - 542 potvrdil rozsudok s výnimkou výroku o vylúčení časti žaloby na samostatné konanie a odmietol odvolanie proti výroku o vylúčení časti žaloby na samostatné konanie. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania prenechal konečnému rozhodnutiu vo veci. Rozsudok Okresného súdu Humenné vydaný vo veci 6C 200/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove nadobudol právoplatnosť dňa 28.10.2013. V dôsledku uvedeného predmetom konania v prejednávanej veci tak zostal nárok žalobcu na zaplatenie obvyklého nájomného vo výške 15.720,20 Eur alternatívne na zaplatenie sumy 9.113,40 Eur za neoprávnené držanie a užívanie osobného motorového vozidla.

3. Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie

právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Dôkazná povinnosť je pritom na žalobcovi.

4. Žalobca uplatňoval ako škodu rozdiel v cene motorového vozidla v čase predaja dňa 28.12.2005 a v čase, keď sa žalovaný snažil žalobcovi motorové vozidlo odovzdať dňa 13.11.2013. V jednom zo svojich podaní žalobca uvádzal aj to, že by mohlo ísť o rozdiel v cene v čase, keď vyzval žalovaného na vrátenie motorového vozidla pred odstúpením od kúpnej zmluvy a v čase pokusu žalovaného vozidlo vrátiť. Kúpna cena motorového vozidla, ako to vyplynulo zo spisu Okresného súdu Humenné vedeného pod sp. zn. 6C 200/2008 bola dohodnutá na sumu 350.000,- Sk, t.j. na sumu 11.617,87 Eur. Žalobca predložil do konania znalecký posudok, kde všeobecná hodnota motorového vozidla ku dňu 13.11.2013 bola znalcom určená na čiastku 3.602 Eur. Podľa znaleckého posudku predloženého žalovaným, všeobecná hodnota toho istého motorového vozidla k rovnakému dátumu mala predstavovať sumu 5.652 Eur. Výšku škody však nie je možné určiť matematickým odpočítaním všeobecnej ceny motorového vozidla k 13.11.2013 od kúpnej ceny. Medzi stranami sporu bola kúpna zmluva uzatvorená dňa 28.12.2005 a žalobca od tejto kúpnej zmluvy odstúpil listom z 22.12.2008. Žalovaný teda v čase od 28.12.2005 do 22.12.2008 užíval motorové vozidlo na základe platne uzatvorenej kúpnej zmluvy, nakoľko žalobca mohol odstúpiť len od platne uzatvorenej zmluvy. Teda žalovaný v tomto období neporušil žiadnu právnu povinnosť a nemohol žalobcovi spôsobiť škodu. Pri určení výšky škody nemožno vychádzať z ceny motorového vozidla v čase uzatvorenia zmluvy. Bolo by možné vychádzať z ceny motorového vozidla, ktorú malo v čase odstúpenia od zmluvy. Hodnotu motorového vozidla k tomuto dátumu žiadna zo strán nepreukázala. Žalobca v jednom zo svojich podaní síce uviedol, že škodou by mal byť rozdiel medzi cenou motorového vozidla v čase, keď žalobca vyzval žalovaného ešte pred odstúpením od kúpnej zmluvy na vrátenie vozidla a cenou stanovenou k 13.11.2013, avšak v tomto smere žiaden dôkaz nepredložil, ani nenavrhol takýto dôkaz vykonať.

5. Pod pojmom škody treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Ide o zmenšenie majetku poškodeného. Škodu, tak ako si ju uplatnil žalobca, nemožno vyčísliť jednoduchým rozdielom v cene motorového vozidla, či už v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy alebo v čase odstúpenia od zmluvy, s cenou vozidla ku dňu 13.11.2013, lebo hodnota motorového vozidla by sa znižovala prirodzenou amortizáciou aj vtedy, ak by vozidlo užíval samotný žalobca. Žalobca nepreukázal reálnu výšku škody, ktorú uplatňoval ako rozdiel v cene motorového vozidla v čase, keď ho žalovanému odpredal a v čase, keď mu žalovaný chcel toto motorové vozidlo vrátiť. Nakoľko žalobca nepreukázal výšku škody, čo je jeden z predpokladov na priznanie nároku na náhradu škody, ostatné predpoklady sa už nehodnotili. Preukázanie výšky škody žalobcom je nevyhnutným predpokladom k tomu, aby nároku na náhradu škody mohlo byť vyhovené. V tomto smere žalobca dôkazné bremeno neuniesol.

6. Žalobca si uplatňoval aj škodu vo výške ušlého zisku.

7. Podľa ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Podstatou ušlého zisku je ujma vyjadriteľná v peniazoch spočívajúca v tom, že poškodený v dôsledku škodovej udalosti nedosiahne rozmnoženie majetkových hodnôt, ktoré sa dalo očakávať pri pravidelnom chode veci.

8. Žalobca žiadal škodu vo forme ušlého zisku od 01.07.2007 do 28.10.2013. Poukazoval na list, ktorým žalovaného vyzval pred odstúpením od zmluvy na vrátenie motorového vozidla. Tento list je však z 26.07.2007 a samotný žalobca stanovil lehotu na vrátenie motorového vozidla najneskoršie do 10.08.2007. Teda žalobca žiadnym spôsobom neodôvodnil, ani nepreukázal, prečo uplatňuje ušlý zisk už od 01.07.2007. V niektorých podaniach tento ušlý zisk požadoval od 01.08.2007. Ušlý zisk vyčíslil vo výške obvyklého nájomného, pričom poukázal na obvyklé nájomné, za ktoré prenajímali motorové vozidlá podnikateľské subjekty, ktoré mali prenájom motorových vozidiel v predmete svojej činnosti. Poukázal na to, že obvyklá cena prenájmu bola zhruba 500,- Sk na jeden deň. Do konania ale žalobca predložil zoznam prenájmu motorových vozidiel bez uvedenia obdobia, kde cena prenájmu na jeden deň bola od 24 Eur do 50 Eur. Nepredložil teda žiaden dôkaz o tom, za akú cenu sa motorové vozidlá prenajímali v čase od 01.07.2007 do 28.10.2013. Matematicky výšku škody za obdobie od 01.07.2007 do 28.10.2013 vypočítal tak, že počet dní vynásobil sumou 16,60 Eur. Nepredložil žiaden dôkaz, za akú sumu by ako fyzická osoba motorové vozidlo skutočne prenajal. Nebolo možné vychádzať z ceny prenájmu, na ktorú žalobca poukazoval, lebo išlo o prenájom motorových vozidiel podnikateľskými

subjektmi, ktoré by od dosiahnutého zisku museli odpočítať náklady spojené s týmto podnikaním a dane, ktoré by museli uhradiť. Zo živnostenského oprávnenia žalobcu vyplýva, že v predmete živnostenského oprávnenia nemá prenájom motorových vozidiel. Žalobca nepreukázal objektívnym spôsobom, aby mal záujemcu o prenájom svojho motorového vozidla a nepreukázal, za akú cenu by mu reálne motorové vozidlo prenajal. Navyše, žalobca tvrdil, že motorové vozidlo mal záujem predat' v čase, keď vyzval žalovaného na vrátenie motorového vozidla. Z tohto vyjadrenia je teda jednoznačné, že žalobca ani nemal úmysel predmetné motorové vozidlo prenajímať. Rovnako tak nedoložil žiaden relevantný dôkaz o tom, aby mal záujemcu o kúpu motorového vozidla a za akú cenu.

9. Z koncepcie definície ušlého zisku vyplýva, že poškodený má naň nárok, ak preukáže, že pri pravidelnom chode veci by došlo k rozmnoženiu jeho majetkových hodnôt. Teda by musel preukázať, že očakával zisk, o ktorý prišiel. Žiaden takýto dôkaz však žalobca v konaní nepreukázal. Z dôvodu neunesenia dôkazného bremena súd podanú žalobu zamietol.

10. Keďže v konaní vedenom pod sp. zn. 6C 200/2008 bolo rozhodnuté, že o trovách celého konania sa rozhodne v konečnom rozhodnutí, v tejto veci bolo potrebné rozhodnúť o obidvoch častiach konania.

11. V konaní vedenom pod sp. zn. 6C 200/2008 bol žalobca v celom rozsahu úspešný, nakoľko jeho žalobe o vydanie motorového vozidla alebo o zaplatenie kúpnej ceny motorového vozidla bolo v celom rozsahu vyhovené. Vo vzťahu k tomuto konaniu žalobcovi bolo priznané právo na náhradu trov konania proti žalovanému v celom rozsahu.

12. Vo veci vedenej pod sp. zn. 6C 130/2013 mal plný úspech žalovaný, a preto na náhradu trov konania žalovanému bol zaviazaný žalobca.

13. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolania žalobca aj žalovaný.

14. Žalobca navrhol rozsudok zmeniť tak, aby jeho žalobe bolo vyhovené. Alternatívne požadoval rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Ako dôvod uviedol, že rozhodnutie je svojvoľné a arbitrárne, nakoľko nie je riadne odôvodnené a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Súd prvej inštancie rozhodol celkom formalisticky, svojvoľne bez toho, aby mal jeho výrok rozumný základ v obsahu spisu a poskytol rozumné vysvetlenie toho, čo je predmetom sporu. Žalovaný bol povinný po odstúpení od kúpnej zmluvy zo strany žalobcu pre nezaplatenie kúpnej ceny vrátiť žalobcovi predmet zmluvy. Nakoľko to žalovaný neurobil, zodpovedá za škodu a za ušlý zisk žalobcovi porušením tejto povinnosti. To, že žalobca nemal v živnostenskom registri uvedený prenájom motorových vozidiel je irelevantné, nakoľko žalobca uplatňoval škodu, resp. ušlý zisk vo výške bežného nájmu ako fyzická osoba, nie ako živnostník. Je preto irelevantné, či žalobca má alebo nemá živnostenské oprávnenie na túto činnosť. Žalovaný porušil právnu povinnosť vydať motorové vozidlo žalobcovi na základe jeho výzvy z 26.07.2007 a to až do 13.11.2013 a v tomto období držal a užíval motorové vozidlo neoprávnené a za toto neoprávnené držanie a užívanie je povinný poskytnúť žalobcovi náhradu takto spôsobenej škody a aj to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Skutočná škoda je rozdiel v cene predmetného motorového vozidla ku dňu 01.07.2007 a ku dňu 13.11.2013. Zostatková cena motorového vozidla podľa znaleckého posudku č. X/XXXX je ku dňu XX.XX.XXXX 3.602 Eur vrátane DPH. Celková škoda vrátane ušlého zisku za žalované obdobie činí sumu 15.720,20 Eur čo bolo vyčíslené podľa ceny bežného nájmu za motorové vozidlo bez obmedzenia najazdených kilometrov.

15. Žalovaný napadol len výroky o trovách konania a navrhol tieto zmeniť tak, aby žalovanému vo vzťahu k žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania vedeného pod sp. zn. 6C 130/2013 v celom rozsahu. Poukázal na to, že rozhodnutie o trovách vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V tomto prípade sa nerozhodovalo čiastočným ani medzitýmnym rozsudkom, a preto pri rozhodovaní o trovách sa nemohlo postupovať podľa ustanovenia § 262 ods. 3 CSP v dôsledku čoho bolo možné rozhodnúť iba o nároku na náhradu trov konania v konaní vedenom pod sp. zn. 6C 130/2013.

16. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolania žalobcu a žalovaného nie sú opodstatnené.

17. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

18. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia je potrebné poukázať na ustanovenie § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

19. Vychádzajúc z tohto ustanovenia základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie.

20. Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané. Uskutočnený úkon je protiprávny vtedy, ak v súvislosti s ním došlo k porušeniu právnej povinnosti, ktorá vyplýva zo všeobecných záväzných právnych predpisov a iných noriem, ktoré mal škodca zachovávať, zo zmlúv alebo iných právnych úkonov, prípadne i z porušenia ustanovenia § 415 Občianskeho zákonníka.

21. Pokiaľ ide o porušenie právnej povinnosti zo strany žalovaného spočívajúce v nevydaní osobného motorového vozidla žalobcovi, k tomuto nemohlo dôjsť skôr ako žalobca pre nezaplatenie kúpnej ceny od zmluvy odstúpil. Pred odstúpením od zmluvy podľa ustanovenia § 48 Občianskeho zákonníka na strane žalobcu neexistoval právny dôvod požadovať od žalovaného vydanie motorového vozidla. Je to zrejmé z ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Povinnosť žalovaného vydať motorové vozidlo žalobcovi mohla vzniknúť až po tom, čo došlo k zrušeniu zmluvy v dôsledku odstúpenia od nej zo strany žalobcu.

22. Pod pojmom škody treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Rozoznáva sa skutočná škoda a ušlý zisk. Pod skutočnou škodou treba rozumieť zmenšenie majetku poškodeného, prípadne náklady potrebné na to, aby sa dosiahol predchádzajúci stav. Povahu skutočnej škody majú aj rôzne náklady spojené so vznikom a zisťovaním škody alebo aj zárobok, ktorý poškodenému ušiel, keď odstraňoval následky škody. Pod ušlým ziskom treba rozumieť to, čo by poškodený mohol získať nebyť vzniku škody. Podstatou ušlého zisku je ujma vyjadriteľná v peniazoch spočívajúca v tom, že poškodený v dôsledku škodnej udalosti nedosiahne rozmnoženie majetkových hodnôt, ktoré sa dalo očakávať pri pravidelnom chode veci.

23. Žalobca, ako to bolo náležitým spôsobom zistené, v predmete svojej podnikateľskej činnosti nemal prenájom motorových vozidiel a ani ničím právne významným nepreukázal, aby po odstúpení od zmluvy mal záujemcu o prenájom vozidla. Okrem toho na pojednávaní konanom dňa 20.04.2017 právny zástupca žalobcu uviedol, že žalobca mal záujem motorové vozidlo predať a nie prenajímať. Žalobca osobne prítomný na tomto pojednávaní uvedené vyjadrenie svojho právneho zástupcu nespochybnil. Samotný žalobca teda poprel, aby v jeho úmysle bolo prenajímať osobné motorové vozidlo. Za takejto situácie žalobcovi ani žiadna škoda vo výške obvyklého nájomného vzniknúť nemohla.

24. Ničím nepreukázané zostali i tvrdenia žalobcu o jeho záujme osobné motorové vozidlo odpredať. Žalobca nepredložil v priebehu konania akýkoľvek právne významný dôkaz o tom, že mal záujemcu o kúpu motorového vozidla a za akú cenu.

25. Podľa ustanovenia § 191 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

26. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný

právnymi predpismi o tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten -ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Každý vykonaný dôkaz môže byť prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany spochybnený tým, že sa pripúšťa dôkaz opaku dokazovanej skutočnosti. Inak povedané, žiaden dôkaz nedisponuje predpísanou legálnou silou, ktorá by nepripúšťala dôkaz svojho opaku.

27. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou sporu v opačnom procesnom postavení, než je strana sporu, ktorá nespĺnila alebo nedostatočne splnila svoju dôkaznú povinnosť. Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany za výsledok konania, ktorý je závislý od zistení z navrhnutých a vykonaných dôkazov. V praxi môžu navrhnuté dôkazy vyznieť ako nepoužiteľné zdroje informácií vo vzťahu k uplatnenej súdnej ochrane bez zreteľa na procesné postavenie strany. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. V takom prípade musí rozhodnúť v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad pričíta tej strane, na ktorej predovšetkým podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t.j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významným z hľadiska hmotného práva.

28. Keďže žalobca nepreukázal existenciu škody ako jedného zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, súd prvej inštancie správne postupoval ak žalobu žalobcu zamietol.

29. Správnym je aj rozhodnutie o trovách konania týkajúcich sa veci 6C 200/2008 Okresného súdu Humenné.

30. Rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 22.01.2013 č.k. 6C 200/2008 - 509 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.,09.2013 č.k. 7Co 68/2013 - 542 bolo uložené žalovanému vydať žalobcovi osobné motorové vozidlo alebo mu zaplatiť sumu 11.617,87 Eur s príslušným úrokom z omeškania. Týmito rozhodnutiami sa rozhodovalo iba o časti žaloby, pričom o žalobcom uplatnenom nároku na náhradu škody sa nerozhodovalo. Rozsudkom sa teda nerozhodovalo o celej prejednávanej veci, ale len o jej časti v súlade s ustanovením § 152 ods. 2 veta druhá OSP v znení účinnom do 30.06.2016. Možnosť rozhodnúť len o časti prejednávanej veci umožňuje i ustanovenie § 212 ods. 2 veta druhá CSP v znení účinnom od 01.07.2016. O povinnosti nahradiť trovy konania, či už podľa ustanovenia § 151 ods. 1 OSP v znení účinnom do 30.06.2016 alebo podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v znení účinnom od 01.07.2016, bolo možné rozhodnúť v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Takýmto rozhodnutím bolo až konečné rozhodnutie vo veci, v ktorom sa rozhodlo o všetkých žalobou uplatnených nárokoch.

31. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.

32. Zároveň v odvolacom konaní vo veci samej úspešnému žalovanému priznal náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % podľa ustanovení § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1,2 CSP s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

33. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolaateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).